

Museum van Egmond Zuiderstraat 7 Egmond aan Zee

www.museumvanegmond.nl

Het museum is open van 1 juni t/m 31 oktober

dinsdag t/m zondag van 14.00 – 17.00 uur

bijzondere openingstijden 2014 (van 11.00 – 17.00 uur)

za. 14 juni (Visserijdag)

za. 13 + zo. 14 september (Open Monumentendagen).

Entree € 2,50,-, kind € 1,-. Museumkaart en donateurs gratis.

Voor de oudere kinderen ligt een zoekspel klaar. Een goede oplossing geeft kans op een prijs.

Na afspraak met mevr. M. Edel (tel. 072 – 5070000) is voor groepen (ook met een rondleiding) het hele jaar door bezoek mogelijk. Een rondleiding kost € 30,- extra. Maximale groepsgrootte: 15 personen.

Vanaf 1 januari 2008 is het mogelijk in het Museum van Egmond te trouwen. Voor inlichtingen kunt u bellen met mevr. L. de Vries, tel. 072 – 5061318.

De **permanente tentoonstelling** is gericht op het verleden van de drie Egmondten, vanaf de prehistorie tot aan de jongste geschiedenis.

Voorwoord

Onze tentoonstelling over de 1^e wereldoorlog was zeer de moeite waard en werd door de bezoekers heel goed ontvangen. Het belangrijkste deel van de tentoonstelling ging over de Egmonders die door oorlogsgeweld om het leven gekomen waren. Voor de huidige generatie wellicht niet voor te stellen maar de aantallen slachtoffers waren dramatisch en de gevolgen voor de Egmondse gemeenschap waren onvoorstelbaar. Graag hadden wij meer jongeren in ons museum gehad om ook dit deel van onze geschiedenis te leren kennen.

Voor het komende seizoen zijn wij ons nog aan het beraden wat het onderwerp zal gaan worden. We hebben de keus uit twee onderwerpen en zijn momenteel met de betrokkenen in overleg hoe een en ander vorm te geven.

Intussen heeft onze secretaris Willem Wijker na een lange staat van dienst besloten zijn werkzaamheden als secretaris te beëindigen. Willem had dit al geruime tijd van te voren aangegeven om ons zodoende in staat te stellen een nieuwe secretaris te vinden. Helaas is dit tot op heden niet gelukt. Ik doe dan ook beroep op u om mee te zoeken naar een geschikt persoon en als u zichzelf geroepen voelt om onze gelederen te versterken dan bent u van harte welkom. Het vertrek van Willem wordt door ons zeer betreurd en niet in het minst om de grote inzet en verdienste van Willem voor ons museum. Gelukkig heeft Willem aangegeven dat hij de fondsenwerving voor ons wil blijven doen.

Willem, bedankt namens het gehele bestuur en onze vrijwilligers!

Jan Apeldoorn, bestuursvoorzitter

Inhoudsopgave:

- Openingstijden	Pag. 1
- Voorwoord	Pag. 2
- Inhoudsopgave	Pag. 3
- Opening Museum	Pag. 4
- s.s. Simon Bolivar	Pag. 5
- Museumbezoekers	Pag. 8
- De pinck	Pag. 11
- Ontmoetingen in het museum	Pag. 15
- Gastenboek	Pag. 16
- Oproep voor nieuwe vrijwilligers	Pag. 18
- Adressen	Pag. 19
- Donateur worden	Pag. 20

Natuurlijk kunnen wij nieuwe artikelen voor de volgende Museumbode gebruiken. Heeft u wetenswaardigheden, anekdotes of (zelf meegemaakte) verhalen over Egmonds verleden, bijvoorbeeld over de visserij, scheepvaart of de oorlog, schrijf, mail of bel dan a.u.b. naar de redactie:

Annie Zwaan
Wilhelminastraat 70
1931 BS EGMOND AAN ZEE
tel. 072-5065591

E-mail: koning.zwaan@quicknet.nl

Sluitingsdatum voor inlevering kopij: 15 oktober en 15 april.

De Museumbode is nu ook (in kleur) te lezen op onze website www.museumvanegmond.nl onder het kopje “donateurs”.

ANBI

De belastingdienst heeft de Stichting Museum van Egmond erkend als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI). Het voordeel daarvan voor u is dat uw donatie(s) aan de Stichting kunnen meetellen bij een giftenaftrek op uw belastbaar inkomen.

Opening Museum

(foto Willem Wijker)

Op zaterdag 31 mei 2014 werd de zomertentoonstelling “Egmonders in WO I” geopend door de heer Bob Kos, medewerker van het Legermuseum. Hij heeft ook voor een deel van het materiaal voor deze tentoonstelling gezorgd. In zijn toespraak vertelde de heer Kos

dat, hoewel Nederland neutraal was, er met name in de grensgebieden veel slachtoffers zijn gevallen tijdens deze oorlog.

Het vissersmonument is in Egmond nog het bewijs hiervan. Veel vissers zijn omgekomen toen hun boot op een mijn voer. De nabestaanden moesten thuis maar zien hoe ze het redden, want ze kregen geen uitkering. Er was bittere armoede in de kustplaatsen. Daarnaast werden er in Egmond Belgische vluchtelingen opgevangen. In Bergen waren Duitse krijgsgevangenen geïnterneerd. Veel mannen waren gemobiliseerd en er kwamen weer anderen in de regio om de kust te bewaken.

De opening werd bijgewoond door een groot aantal belangstellenden en besloten met een drankje (gratis verzorgd door drankenhandel Meijer) en een hapje.

s.s. Simon Bolivar

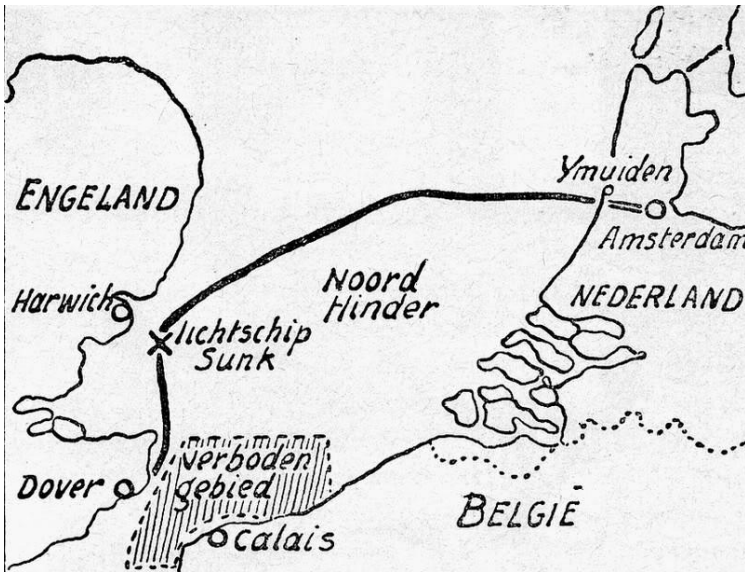
Op een rustige namiddag in het museum viel mijn blik op de bank van de Simon Bolivar. Ik wist wel ongeveer hoe het zat maar ging toch nog even Googlen en wat bleek: het is 18 november 75 jaar geleden dat het passagiersschip de Simon Bolivar is vergaan.

De Simon Bolivar, met een laadvermogen van ruim 8000 ton, is gebouwd in 1927 en voer onder de vlag van de Koninklijke Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij (KNSM).

Op 17 november 1939 om 22.00 uur verliet het schip Amsterdam en op zijn laatste dag om 02.00 uur passeerde het de sluis van IJmuiden op weg naar West-Indië. Om 11.25 uur was er aan stuurboordzijde een explosie in laadruimte twee, waar bloembollen lagen opgeslagen. Tien minuten later volgde een tweede explosie aan bakboordzijde.

Het schip zonk snel voor de oostkust van Engeland bij Harwich, een mijl ten zuiden van het lichtschip Sunk. De route die de Simon Bolivar volgde, stond bekend als 'mijnenvrij'. Toch is de officiële verklaring dat het schip is gezonken door ontploffing van twee Duitse

magnetische mijnen (die waren pas kort daarvoor gelegd bij Sunk Channel door Duitse torpedootjagers).

Op dit kaartje ziet men de thans gebruikelijke scheepsroute naar Engeland, welke ook de „Simon Bolivar” heeft gevolgd, tot een mijn haar nabij het lichtschip „Sunk” tot zinken bracht.

Op internet beginnen gelijk diverse versies van het aantal slachtoffers en opvarenden op te duiken.

In stukken van de Raad van de Scheepvaart van 23 februari 1940 wordt een aantal van 86 overledenen genoemd, in andere versies op internet een aantal van 102 slachtoffers. Ook het aantal opvarenden wisselt tussen 392 en 397.

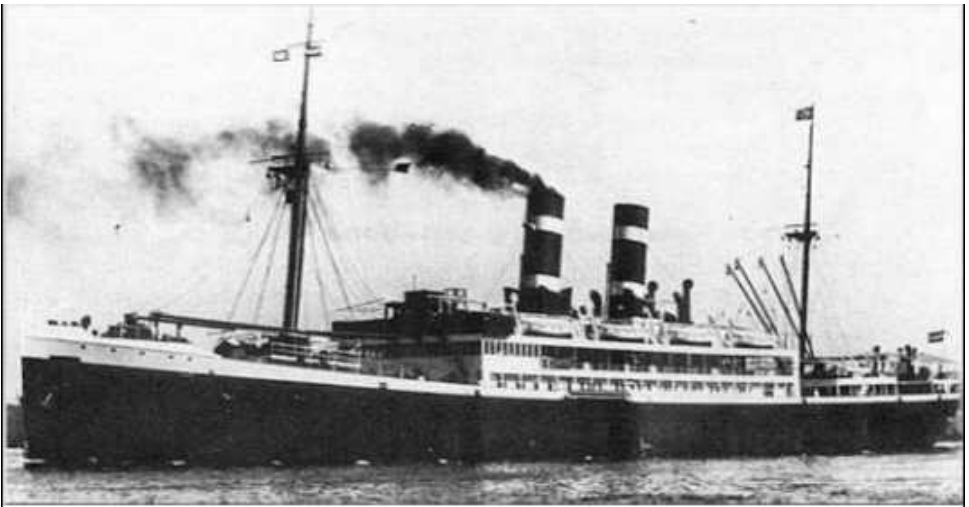
In het boek van Johan van der Wal over de Simon Bolivar wordt gesproken van 80 slachtoffers.

Egmondse opvarenden waren o.a. koksmaat Nico de Vrij, overlevende en matroos J. Verzijden, overleden volgens opgave KNSM. Er staat een interview met Nico de Vrij in de Alkmaarsche Courant van 28 november 1939, deze is op te vragen via de website van het Regionaal Archief Alkmaar.

Al snel werd aangenomen dat het om zeemijnen ging, maar er is ook een theorie van een explosie van binnenuit. Zo zijn er 75 jaar na dato nog steeds vragen onbeantwoord lijkt het.....

In het museum is o.a. een scheepsbank van de s.s. Simon Bolivar aanwezig. De bank is samen met diverse andere spullen van de Simon Bolivar aangespoeld.

Het museum heeft de bank in bruikleen van fam. de Graaff.

The "Simon Bolivar" (KNSM - 1927 / 1939. Built by Rotterdamsche Droogdok Mij., Rotterdam 8309 grt; 134x18m; 14.5kn; 238 passengers in 3 classes). Employed in Hamburg-Central America service (Colón Line) alternating with cruises.

Bronnen;

<http://kranten.archiefalkmaar.nl/>

<http://www.anp-archieff.nl/attachment/284890>

<http://www.whawessels-knsamboek.nl/images/lijt1.pdf>

<http://www.kroonvaarders.com>

*De ondergang van de Simon Bolivar door Johan van der Wal
Archief Museum van Egmond*

Gerard Wijker

Museumbezoekers

De middagen in het museum zijn dit jaar voor het eerst van 14.00 tot 17.00 uur en de avonden zijn vervallen. Helaas was het de meeste middagen vrij stil. Mensen in het dorp vragen wel eens wanneer het museum open is. Dat is natuurlijk her en der te vinden, maar algemeen bekend is het zeker niet. Toch viel er altijd wel wat te beleven en kwamen er weer plezierige bezoekers, die soms ook zelf wat te vertellen hadden.

Schotse professor

Op een van die zomerse middagen komt er een opvallend gedistingeerd opgewekt heertje binnen. In het zwart, met een grote bril op en diep voorover leunend op zijn wandelstok. Het blijkt een Schotse professor te zijn uit Edinburgh. Hij is dan wel al lang met pensioen, maar toch nog voor een wetenschappelijk congres in Hotel Zuiderduin. De professor is dikwijls voor zijn werk in Nederland geweest en bezoekt altijd wel ergens een museum. Hij is erg te spreken over wat hij hier aantreft, ook omdat het visserskamertje hem doet denken aan het oude Schotland. Daar hadden ze ook zulk soort kamertjes met een bedstee. En er waren daar natuurlijk ook veel vissers.

‘Camperdown’

Dan komt hij nog met een heel ander verhaal dat terug gaat naar de tijd van Napoleon en dat alles te maken heeft met Camperduin, een plaats waar op dit moment een nieuw stukje Holland wordt geschapen. De professor vertelt dat er in het Schotse Dundee een park is vernoemd naar deze plaats. Dat komt door de slag bij Camperduin ofwel ‘the battle of Camperdown’ in 1797. Die zouden de Engelsen gewonnen hebben van de Hollanders. De professor laat uit beleefdheid in het midden of het wel echt precies zo is gegaan (en Cor Prins moet het maar verbeteren als het anders was). Niettemin kreeg Admiraal Adam Duncan (1731-1804) volgens de professor een adellijke titel voor zijn overwinning. Later noemde men zijn

landgoed ter ere van hem ‘Camperdown Park’ met daarop ‘Camperdown House’. Enfin, het is nu een centrum voor ‘wildlife’ met openingstijden voor bezoekers. En in die buurt is er nog veel meer genoemd naar ‘Camperdown’. De professor grinnikt nog wat na over de verengelsing van het woord Camperduin en verlaat dan vriendelijk beleefd groetend het museum.

Kampeervereniging Sint Adelbert

Op een morgen komt er een groepje mensen van Kampeervereniging Sint Adelbert voor een rondleiding. De club heeft een toepasselijke naam, want ze brengen hun vakanties vaak al een mensenleven door naast de Adelbertusakker in Egmond-Binnen. Ze komen uit de omgeving van Amsterdam en hebben daar ook wel praatjes naar. In hun midden de vroegere Egmondse eigenaresse die zo vriendelijk was om het terrein te verkopen aan haar klanten. Het valt niet mee voor de vereniging om de zaak draaiende te houden, want ze moeten hoge kosten aan de gemeente betalen, terwijl ze er maar een paar maanden per jaar verblijven. Zo komt er over en weer van alles ter sprake en is het niet alleen een rondleiding, maar ook een ontmoeting. Ze geven me allemaal een hand bij het afscheid.

Roeland Koning

Twee dames hebben een rondje gemaakt en een ervan koopt een ansichtkaart van Roeland Koning met het portret van Aris Krab. Wat is dat fan-tás-tisch mooi getekend”, merkt ze op. Ze is er gevoelig voor, want zelf doet ze ook aan tekenen. Met verbijstering heeft ze het portret van Aris bestudeerd dat sinds dit seizoen weer in het museum hangt en ze is er helemaal weg van. “Die kaart komt in mijn keuken aan de wand.”

“Er hangen nu in totaal drie werken van Roeland Koning in het museum en dat is een verrijking. Zo wordt het museum elk jaar een beetje mooier. Overigens is ook een neef van de schilder, Emiel Koning, op bezoek geweest en hij liet vriendelijke groeten achter. De familie is zeer te spreken over de hernieuwde aandacht voor het werk van de schilder.

Avis Kral Egmondex Visserman.

Rugzakmeisje

Een leuk meisje met een rugzak op, loopt met haar telefoon in de hand door het museum. Ze laat zien dat ze er een ‘app’ op heeft staan die ‘IZI travel’ heet. Ze heeft dat gratis geladen en vervolgens Egmond aangeklikt. Als ze nu een rondje door Egmond loopt, komt bij de belangrijkste monumenten vanzelf een tekst tevoorschijn, desgewenst ook gesproken. Op die manier is ze ook bij het museum terecht gekomen. Een moderne manier van informatieverstrekking. En zo ervaar je in het museum elke keer weer iets nieuws.

Carla Kager

De pinck

Dit seizoen was het wat minder druk dan vorig jaar, maar toch zijn we behoorlijk actief geweest.

(foto Elly Spijker)

Reddingbootdag viel op zaterdag 3 mei. Behalve de “Claes Teunisz” was ook het kleine pinckie in zee.

De “Jan van Claes” moest roeiend door de branding in zee zien te komen, met als gevolg een behoorlijk nat pak. Door de zwakke noordenwind en de zuidelijke stroming raakte zij steeds zuidelijker en werd uiteindelijk door de pinck terug gesleept. Later op de dag zeilde zij met behoorlijk meer wind prachtig terug naar het strand. Al met al een mooie dag.

Zaterdag 24 mei stond het kleine “pinckie” bij de Abdij van Egmond binnen op de voorjaarsmarkt. Een door ons gemaakt eikenhouten kruis werd aan de Abdij aangeboden. Door de “Claes Teunisz” werd deze dag een as-uitstrooiing verzorgd, waarbij we met de vlag halfstok wegvoeren, na de uitstrooiing werd de vlag weer gehesen.

Zaterdag 14 juni stond traditiegetrouw de pinck weer op het strand tijdens de Egmondse visserijdag. In de lege loods was de visclub “Bij nacht en ontij” vis aan het bakken, hadden we zelf een bescheiden standje en werd er, voor het eerst, zeekaak verkocht. Voor de loods stond de “Jan van Claes “ volledig opgetuigd. Op het Pompplein werd de visveiling gehouden onder leiding van H. Hoogervorst.

Direct na de veiling werd het boekje “De Egmonder pinck herleeft”, geschreven door Ronald Wildschut, gepresenteerd. Doordat Ronald zelf niet aanwezig kon zijn, werden de twee eerste exemplaren door twee kleinkinderen van Ronald overhandigd aan Annemarieke en Sylvia Wijn, dochters van onze te vroeg overleden pinckmedewerker Cees Wijn.

Tot eind augustus stond er niets op het programma, dit gat werd ten dele opgevuld door een as-uitstrooiing op 26 juli. De omstandigheden waren dusdanig gunstig dat we, na de uitstrooiing, terug zeilend heel dicht onder de wal voeren en de pinck zeilend aan het strand konden zetten. Dit werd door de familie erg gewaardeerd.

Op dinsdagavond 5 augustus gingen we tegen half zes naar het strand, tuigden de pinck geheel op en gingen te water. Weinig wind dus op de motor het NW in, daar zeil gezet om rustig terug te zeilen, maar de wind viel helemaal weg. Geen nood of toch wel . . .

Om even over zeven ging de reddingboot “Adriaan Hendrik” te water en kwam naar ons toe. Op de aanroep: wat is er loos? was het

antwoord: we hebben lekkage, geen wind en willen graag terug naar het strand. Uiteraard was dit allemaal in scene gezet. Er kwam een pomp aan boord die snel werd aangesloten en er werd een sleepverbinding gemaakt. Er werd een “vrijwillig” slachtoffer aangewezen om met een brancard te worden overgezet op de reddingboot. Heel leerzaam - zeker voor ons - was de man overboord manoeuvre, het weer aan boord halen was best wel zwaar werk. Op donderdagavond 28 augustus werd de pinck op het strand gezet en geheel opgetuigd, om de volgende dag 's morgens vroeg om ca. 6.45 uur te kunnen vertrekken richting Den Oever. We zouden dan het tij helemaal mee hebben. Maar 's nachts liep de wind wat om in NW richting en nam toe, pas om 9.00 uur ging de pinck te water, het water was inmiddels al wat gezakt, op de bank stond een behoorlijke branding.

(foto Berthold Gmerek)

Dat heeft de bemanning gemerkt, een tweetal brekers deed de pinck behoorlijk buizen, gelukkig lag het dekzeil over het voorschip. Er ging wel een kuub water per keer overheen, bij de meesten kwam er behoorlijk wat water in de nek.

Later dan de bedoeling was kwam de pinck in Den Oever aan, waar we drie geslaagde dagen hadden. Hierna werd koers gezet naar Volendam, vanwaar enkele dagen gezeild werd op het Markermeer om daarna, op vrijdag, door te varen naar Spakenburg voor de visserijdag op zaterdag aldaar. Tot op heden altijd een bijzonder gezellige dag met een goede organisatie.

(foto Thijs Spijker)

Zondagmorgen vroeg om 7.15 uur vertrok de “Claes Teunisz” weer richting Egmond om daar om 16.15 uur weer aan te landen. De pinck werd afgetuigd en op de wagen gehaald en de loods ingereden. Woensdags werd alles opgeruimd en schoongemaakt, een geslaagde trip zat er weer op.

Verder verdient het aandacht dat de rupsbanden van de trekker vernieuwd moeten worden. Nadat we vorig jaar een schalm hadden verwijderd, bleek al snel dat de rest dusdanig versleten was dat vervanging echt noodzakelijk is. Een nieuwe ketting is in bestelling en zal na de Fjoertoer, die op 29 november wordt gehouden, worden aangebracht. Dit wordt een pittige klus voor de technici onder ons.

Jan Sander

Ontmoetingen in het Museum

Het leuke aan het vrijwilliger zijn in het museum is dat je zoveel leuke mensen ontmoet. Hele interessante gesprekken heb ik regelmatig. Mensen die vertellen over hoe ze vroeger als kind in een koloniehuis werden geplaatst; geen idee hadden waarom of waar, of waarom 6 weken zonder moeder. Mensen die vertellen dat ze als kind altijd met hun ouders in Egmond op vakantie kwamen en nog precies wisten bij wie ze logeerden en waar het was.

Hoewel iedereen heel leuk is blijven er altijd een paar mensen in je geheugen hangen.

Een aardige meneer met zijn vrouw, die de tentoonstelling over de eerste Wereld Oorlog heel lang bekeek. Hij was zelf rondleider in Huize Doorn. Huize Doorn was na WOI het huis waar Koningin Wilhelmina de gevluchte keizer Wilhelm II onderdak gaf. Verder wenste ze geen contact met hem. Nu is het een museum en alleszins de moeite waard om eens te gaan kijken.

Vorig jaar hadden we de tentoonstelling over de Prins Hendrik Stichting en draaiden daar een film uit 1937 over de Prins Hendrik Stichting. Tot mijn verbazing las ik in het gastenboek: "Ik zag ineens mijn tante op de film: Zuster Matser". Jammer dacht ik: Geen adres. Gelukkig kwam die mevrouw de volgende dag in de Prins Hendrik Stichting en wist heel veel te vertellen over haar tante, die jarenlang in de Prins Hendrik Stichting heeft gewerkt. Ze is tijdens de tweede Wereldoorlog ook mee gegaan met de bewoners tijdens hun zwerftocht door Nederland. Voor haar goede werk is ze na de oorlog

koninklijk onderscheiden en deze mevrouw had haar onderscheiding nog en nog veel foto's. Een deeltje was snel gemaakt. Zij kreeg een kopie van de film en wij de foto's en de medaille.

En dan de Egmondse jeugd. Ze hangen op woensdagmiddag bij het museum en vragen dan heel lief of ze even binnen mogen kijken, maar dat ze geen geld hebben. Wij zijn al lang blij met hun interesse en laten ze lekker kijken. Later worden ze vast wel donateur.

Hopelijk heb ik uw belangstelling gewekt en misschien vindt u het leuk om mee te helpen. Aanmelden kan bij Cootje Bronner of Margareth Edel (adres en tel. nummer zie elders in dit blaadje).

Margareth Edel

Gastenboek

Een selectie uit het gastenboek 2014 over de tentoonstelling "Egmonders in WO I" en het museum in het algemeen:

- "Eigenlijk was het gesloten maar we mochten er toch even in om te kijken. Daar we zelf op leeftijd zijn was het herkenbaar op vele fronten. We hebben het zeer de moeite waard gevonden."
- "Complimenten van de collega's van het Sterkenhuis."
- "Eindelijk een bezoek aan mijn "eigen museum". Zeer de moeite waard. Dat het museum nog heel lang mag blijven."
- "We hebben veel geleerd en genoten van de interessante uitleg."
- "Wir haben hier sehr Interessantes der Egmonder Geschichte sehen können."
- "Our family loved Egmond aan Zee! Beautiful little museum. Thoroughly enjoyed it. Lady at the front was lovely!"

- “Wat een leuk museum. Elk jaar als ik hier kom, zijn er weer andere dingen, en ontdek ik weer van alles nieuws.”
- “Heel veel ontberingen voor de Egmonders. Vreselijk zoveel schepen er vergingen!”
- “Wir waren sehr beeindruckt!”
- “Tijdens ons bezoek aan het aardige museum hebben we veel gezien en gehoord door de uitleg die er gegeven is! Hartelijk dank hiervoor.”
- “Vandaag heb ik “een schat” ontdekt, nl. het boek “Op zee gebleven”. Het is een indrukwekkend geheel over het monument “Vissersmonument” waar mijn man en ik langsfietsen op weg naar het strand van Egmond aan Zee. Mijn man vertelde over de familie Hopman. Hij ging vaak op bezoek bij moeder Hopman, toen hij nog jong was. Zij was weduwe.
Verrast en ook ontroerd ben ik elke keer dat ik de reddingsloep zie. Moedige mannen die daarmee de zee opgedurfd zijn vroeger!!
Petje af!”
- “Wir kommen seit über 40 Jahren immer wieder nach Egmond aan Zee. Heute haben wir zum 2. Mal das Museum besucht und sind sehr beeindruckt. So halten wir es nicht in Erinnerung. Sehr schön und informativ. Vielen Dank dafür.”
- “Onze 3 kleinkinderen vonden dit museum ook interessant (9, 7, 4). Compliment voor de bedenkers. De moeite waard.”
- “Wat een ontzettend leuk museum en wat een attente dame aan de balie (mevr. De Vries). Haar kennis is enorm, ze wist ons veel te vertellen. Chapeau! Tenslotte bracht ze ons een echt “Derpers” lied, uit volle borst gezongen, heerlijk! Wij komen hier vaker, alleen al mevr. De Vries is een bezoek meer dan waard!”

Oproep voor nieuwe vrijwilligers (M/V)

Het Museum van Egmond beschikt over een hele gezellige en enthousiaste groep vrijwilligers. Zij zorgen er de hele zomer voor dat het museum open is en de bezoekers gastvrij worden ontvangen.

Het is heel leuk en interessant om de bezoekers te spreken en de meeste bezoekers zijn ook heel geïnteresseerd en vertellen zelf weer verhalen. Bijvoorbeeld over hoe ze in koloniehuzen hebben gezeten of dat hun opa ook visser was. De meest leuke reacties krijg je als je enkele uurtjes achter de balie zit.

Sommige vrijwilligers doen ook andere klusjes voor het museum zoals onderhoudswerk, timmerklussen of het poetsen van de vitrines. Wat het ook is, het geeft voldoening en je hoort er bij.

Graag willen wij de groep uitbreiden met een paar nieuwe vrijwilligers. Je hoeft geen speciale kwaliteiten te hebben, alleen wat enthousiasme voor het museum. We werken je goed in en verder is het heel gezellig. Het aantal uren dat je dienst wilt draaien is helemaal vrij. We werken niet met strakke roosters.

Voel je er wat voor, neem dan contact op met:

- Lia de Vries (tel. 072-5061318),
- Cootje Bronner (tel.072-5064108) of
- Margareth Edel (tel. 072-5070000).

Adressen

Bestuur

J.P.Th. Apeldoorn (**voorzitter**) tel. 072 - 5063411
Herenweg 13 b, 1935 AA Egmond Binnen
C. Bronner-Hazenberg tel. 072 - 5064108
Pr. Margrietlaan 24, 1934 EL Egmond aan den Hoef
M.A. Edel-Blankestijn (**Public Relations**) tel. 072 – 5070000
Herenweg 291, 1934 PV Egmond aan den Hoef
A. Genet (**penningmeester**) tel. 072 - 5335498
De Ronge 62, 1852 XD Heiloo
J. Sander tel. 072 - 5064498
De Schokker 35, 1931 DB Egmond aan Zee
G. Wijker tel. 072 - 5063480
Zeeweg 39, 1931 VH Egmond aan Zee
Secretaris (vacature)

Ledenadministratie: S. Sander tel. 072 – 5065630
Zeeweg 65, 1931 VK Egmond aan Zee

Organisatie : L. de Vries-van Pel tel. 072 – 5061318
Vrijwilligers Watertorenweg 22, 1931 BA Egmond aan Zee

Redactie en vormgeving : A.C. Zwaan tel. 072 -5065591
Museumbode Wilhelminastraat 70, 1931 BS Egmond aan Zee
koning.zwaan@quicknet.nl

Bankrekening : Rabobank: NL84RABO0315770112 t.n.v.
St. Museum van Egmond
ING: NL32INGB0000040087 t.n.v.
St. Museum van Egmond

E-mail : info@museumvanegmond.nl

Donateur worden

Om ook in de toekomst onze activiteiten te kunnen continueren en nieuwe activiteiten te ontwikkelen, is uitbreiding van het aantal donateurs noodzakelijk.

Uw jaarlijkse bijdrage kunt u zelf bepalen met een minimumbijdrage van € 12,50, inclusief uw badgasten € 17,50. Als donateur kunt u het museum met uw gezin gratis bezoeken. Iedere nieuwe donateur ontvangt een set van 5 dubbele kaarten met een afbeelding van de vuurtoren.

Wilt u het Museum van Egmond ook steunen, dan kunt u zich als donateur opgeven door invulling van onderstaande gegevens en:

- inlevering bij mevr. S. Sander

Zeeweg 65, 1931 VK Egmond aan Zee

- per mail naar: mw.s.sander@quicknet.nl

- verzending naar:

St. Museum van Egmond, Postbus 193, 1930 AD Egmond aan Zee

Naam

Voorletters:

Adres

Postcode/Woonplaats

Telefoonnummer

Jaarlijkse bijdrage: €

Datum

Handtekening

.....

.....